

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Ek/337/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120241105
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6120241105.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zast.: Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom Justičná 2711/9, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 36 789 615, proti povinnému: L. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXXX/X, XXX XX B. - T., o vymoženie 1 252,35 Eur s prísl., o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 3Ek/337/2020 zo dňa 24.03.2020, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť oprávneného **z a m i e t a**.

II. Oprávnený **n e m á n á r o k** na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s rozhodovaním o sťažnosti.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 24.03.2020 rozhodnutie, ktorým zamietol návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti vymoženía trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 47,82 Eur. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v návrhu na vykonanie exekúcie oprávnený pri určení tarifnej hodnoty advokáta vychádzal aj z príslušenstva pohľadávky, ktoré tvoria trovy konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný. Ohľadom určenia tarifnej hodnoty, z ktorej sa vychádza pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny pri poskytovaní právnych služieb advokátom, je potrebné uviesť, že podľa § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sú príslušenstvom pohľadávky úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Ustanovenie § 10 ods. 2 Vyhľadávky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhľadávka“) pojednáva o tarifnej odmene len v súvislosti so samotnou výškou peňažného plnenia alebo cenou veci alebo práva. V tomto prípade sa cena príslušenstva zahŕňa do základu na určenie tarifnej hodnoty len vtedy, ak je príslušenstvo samostatným predmetom poskytovania právnej služby, obdobne ako je to upravené pri súdnych poplatkoch v § 7 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Takto sa pri peňažných pohľadávkach do tarifnej hodnoty započítajú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením len vtedy, ak sú ustálené a ku dňu vykonania úkonu právnej služby vyčíslené a samostatne uplatňované. Znamená to, že ich nemožno zahrnúť do základu na určenie výšky tarifnej hodnoty, ak je toto príslušenstvo uplatňované „do budúca“ (Vyhľadávka o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb - Advokátska tarifa, komentár - Fiačan, Kerecman, Baricová, Hellenbart, Sedlačko a kolektív, 2015, str. 62). Poukázal aj na ustálenú judikatúru potvrdzujúcu právny názor, podľa ktorého, ak príslušenstvo nie je samostatným predmetom konania, tak tarifnou hodnotou pre výpočet trov právneho zastúpenia je len istina (napr. rozhodnutie NS SR, sp. zn. 2MCdo 13/2014 z 29.10.2015, ale aj rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 31.07.2012, sp. zn. 17Co/179/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17.09.2013,

sp. zn. 14Co/663/2013, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.03.2013, sp. zn. 7Co/34/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24.04.2014, sp. zn. 4Cob/44/2014 a iné). Ustanovenie § 10 ods. 2 Vyhlášky výslovne hovorí o hodnote pohľadávky, a nie aj o hodnote príslušenstva pohľadávky. Ak by základom pre výpočet odmeny mala byť aj hodnota príslušenstva, musel by to zákonodarca výslovne uviesť v už spomínanom ustanovení § 10 ods. 2 Vyhlášky. Keďže sa tak nestalo, tarifnou hodnotou je len hodnota uplatnenej peňažnej pohľadávky (uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.03.2013, sp. zn. 7Co/34/2012).

2/ Vychádzajúc z tarifnej hodnoty výšky vymáhaného peňažného plnenia, t.j. istiny v sume 1 252,35 Eur, potom odmena za polovičný úkon právnej služby predstavuje 30,70 Eur vrátane DPH. Výška trov právneho zastúpenia za dva polovičné úkony právnej služby - prevzatie a príprava právneho zastúpenia, spísanie návrhu na vykonanie exekúcie, po pripočítaní režijného paušálu a príslúchajúcej dane z pridanej hodnoty je teda výška dôvodne uplatnených trov oprávneného v exekučnom konaní v sume 99,18 Eur (2 x 30,70 Eur + 2 x 10,62 Eur + DPH). Oprávnenému preto náhrada trov právneho zastúpenia prevyšujúca uvedenú sumu neprislúcha. Pokiaľ si oprávnený uplatnil náhradu trov v sume spolu 147,- Eur, je tento nárok v časti sumy 47,82 Eur uplatnený v rozpore so zákonom. Vyšší súdny úradník preto v súlade s ustanovením § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti trov exekúcie oprávneného v sume 47,82 Eur zamietol.

3/ Proti rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote oprávnený sťažnosť, ktorou žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť vyššiemu súdnemu úradníkovi. Oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie počítal tarifnú hodnotu za úkon právnej služby z vymáhaného nároku, t.j. aj z istiny, aj z príslušenstva pohľadávky (úroky z omeškania, náhrada trov konania). Právne posúdenie vyššieho súdneho úradníka, v zmysle ktorého by sa tarifná hodnota právnej služby v exekučnom konaní mala počítať výlučne z istiny priznanej exekučným titulom (a nie aj z príslušenstva) považoval za nesprávne. Zo žiadneho ustanovenia vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej aj ako „vyhláška MS SR č. 655/2004“) ani zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov nevyplýva, že tarifná hodnota právnej služby v exekučnom konaní by sa mala počítať výlučne z istiny. Práve naopak, základom tarifnej hodnoty je vymáhaný nárok v exekučnom konaní, ktorým je v súlade s ustanovením § 48 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku aj príslušenstvo pohľadávky (istina, opakujúce sa príslušenstvo pohľadávky, kapitalizované príslušenstvo pohľadávky, zmluvná pokuta, trovy exekúcie oprávneného). Na podporu svojich tvrdení poukázal na uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 28.11.2017, spis. zn. 69Ek/7/2017 a sp. zn. 19Ek/609/2019 zo dňa 19.07.2019. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia vyšší súdny úradník poukazyval na niektoré rozhodnutia všeobecných súdov Slovenskej republiky. Podľa názoru oprávneného však súd v daných rozhodnutiach riešil právnu otázku tarifnej hodnoty v základnom (nachádzacom) konaní, a žiadnym spôsobom sa nevyjadroval k právnej otázke tarifnej hodnoty v exekučnom konaní. Ako preukázal aj vyššie, práve v exekučnom konaní je nutné počítať tarifnú hodnotu za úkon právnej služby z istiny aj z príslušenstva, čo však neplatí pre základne (nachádzacie) konanie. Keďže sa právna otázka tarifnej hodnoty týka exekučného konania, závery predmetných rozhodnutí všeobecných súdov SR sú pre dané (exekučné) konanie neaplikovateľné. Pri určení tarifnej hodnoty za úkon právnej služby je nutné rozlišovať medzi exekučným konaním a základným (nachádzacím) konaním. Základom tarifnej hodnoty v exekučnom konaní je vymáhaný nárok, čo znamená, že v exekučnom konaní je potrebné počítať tarifnú hodnotu za úkon právnej služby z istiny aj z príslušenstva, zatiaľ čo v základnom (nachádzacom) konaní je základom tarifnej hodnoty istina. V súlade s vyššie uvedeným je nepochybné, že oprávneným si uplatnil trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní v súlade s Exekučným poriadkom ako aj Vyhláškou. Súd prvej inštancie zamietnutím návrhu na vykonanie exekúcie v pomernej časti trov právneho zastúpenia z dôvodu, že tarifnú hodnotu za úkon právnej služby počítal výlučne z istiny uplatneného nároku, zaťažil napadnuté rozhodnutie vadami, najmä rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

4/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok (ďalej len „Exekučný poriadok“) sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

7/ Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

8/ Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

9/ Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

10/ Po preskúmaní sťažnosti voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sudca konštatoval, že bola podaná včas, no vyhodnotil ju ako nedôvodnú. Sudca sa s rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka, ktorým zamietol návrh na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní v sume 47,82 Eur stotožňuje. Zároveň poukazuje na znenie ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

11/ Na doplnenie ešte uvádza, že príslušenstvo pohľadávky nebolo oprávneným v návrhu na vykonanie exekúcie uplatňované ako kapitalizovaná hodnota a samostatná vec. Úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky, medzi ktoré nepochybne patria aj trovy súdneho konania, v ktorom bola pohľadávka uplatnená (in: Fekete I.: Občiansky zákonník, Veľký komentár, 1. zväzok, všeobecná časť, 2017) sú príslušenstvom pohľadávky (t.j. veci hlavnej) podľa ustanovenia § 121 ods. 3 OZ a znášajú osud hlavnej veci.

12/ Z rozhodovacej praxe súdov v SR vyplýva, že v základnom (vyhľadávacom) konaní sa pri určení výšky odmeny advokáta vychádza primárne z pohľadávky - istiny, o ktorú sa spor vedie (napr. uznesenie NS SR 2MCdo 13/2014 z 29.10.2015). Výnimkou z tohto pravidla je prípad, ak by bolo vymáhané nezaplatené príslušenstvo samostatne - vtedy by samo bolo základom pre výpočet odmeny advokáta. Uvedené platí tak v základnom ako aj exekučnom konaní. V prejednávanej veci o taký prípad nejde. Tarifnou hodnotou veci v danom prípade nie je nárok na vymoženie samostatného úroku z omeškania ani samostatných trov základného konania, ale nárok na zaplatenie istiny. Nie je preto daný dôvod, prečo by mal vo vykonávacom konaní nastať odklon od tejto praxe a zahŕňať príslušenstvo pohľadávky do základu pre výpočet odmeny advokáta. V exekučnom konaní nemožno uvažovať o zmene charakteru príslušenstva (aj keď bolo priznané exekučným titulom), pokiaľ je uplatňované spolu s istinou. Exekučný poriadok v § 199e pri určení výšky trov advokáta (ako právneho zástupcu niektorého z účastníkov exekučného konania), výslovne odkazuje na ustanovenia o tarifnej odmene podľa § 9 až 14 vyhlášky o odmenách advokátov. Ustanovenie § 10 vyhlášky o odmenách advokátov ako základné ustanovenie o sadzbe tarifnej odmeny advokáta za jeden úkon právnej služby pri peňažnom plnení (alebo cene veci/práva), tzv. sadzobník, sa používa tak v základnom (vyhľadávacom konaní) ako aj v následnom, vykonávacom konaní. Pre účely stanovenia odmeny v exekúcii sa sadzba inak platná pre ostatné konania znižuje o polovicu podľa § 13a ods. 2 písm. c/ vyhlášky o odmenách advokátov. To znamená, že advokát v exekučnom konaní obdrží 50% toho, čo by inak obdržal v inom type súdneho konania. Z

vyhlášky o odmenách advokátov nemožno vyvodit', že v exekučnom konaní sa má odmena advokáta zvyšovať z dôvodu zahrnutia príslušenstva (hoc aj judikovaného) do základu pre jej výpočet, teda nerozlišuje ohľadne základu (čo do neho zahrnúť) pre výpočet odmeny advokáta či ide o exekučné alebo iné súdne konanie.

13/ V Exekučnom poriadku sa používa v jeho jednotlivých ustanoveniach predovšetkým pojem vymáhaný nárok. V zmysle ustanovenia § 48 ods. 3 písm. g/ Exekučného poriadku, na ktoré oprávnený poukazuje, má ten v návrhu na vykonanie exekúcie rozčleniť vymáhaný nárok týkajúci sa peňažného plnenia na istinu, opakujúce sa príslušenstvo pohľadávky, kapitalizované príslušenstvo pohľadávky, zmluvnú pokutu a trovy exekúcie oprávneného. Z tohto ustanovenia však nevyplýva, že by mal oprávnený nárok na odmenu z celého vymáhaného nároku, o čom svedčí aj skutočnosť, že medzi rozčlenenými zložkami zákon uvádza aj trovy exekúcie oprávneného. Ak by súd prijal názor oprávneného, potom by si mohol uplatňovať aj trovy z trov exekúcie.

14/ Právny predpis, resp. jeho jednotlivé ustanovenia je potrebné vykladať v súlade s celkovým účelom právneho predpisu a teda v ich vzájomných súvislostiach, a nie izolovane. Rozčlenenie nároku v ustanovení § 48 ods. 3 písm. g/ Exekučného poriadku má podľa názoru sudcu v exekučnom konaní význam nie pre určenie výšky odmeny advokáta, ale pre ďalší výkon exekúcie, napr. pri uspokojovaní vymáhaného nároku - jeho jednotlivých zložiek - podľa priority (§ 60 Exekučného poriadku), pri rozvrhu výťažku (§ 157 Exekučného poriadku) alebo aj pri rozhodovaní súdu o návrhu na vykonanie exekúcie ohľadom nároku na opakujúce sa príslušenstvo pohľadávky (§ 53 ods. 3 písm. g/ Exekučného poriadku).

15/ Rozhodnutia súdu, na ktoré oprávnený v sťažnosti poukazoval nemožno považovať za ustálenú rozhodovaciu prax, o čom svedčia opačné rozhodnutia súdov SR (napr. Krajský súd v Prešove, sp. zn. 8CoE/13/2015 zo dňa 28.01.2016) vrátane rozhodnutí tunajšieho súdu (napr. sp. zn. 31Ek 959/2018 z 24.08.2018, sp. zn. 27Ek 71/2017, sp. zn. 79Ek/415/2018 z 05.11.2018, sp. zn. 6Ek/1228/2018 z 13.11.2018 a ďalšie). Taktiež z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR možno nepriamo zistiť, že pri priznaní odmeny advokáta v exekučnom konaní vychádzal z istiny (bez jej príslušenstva) ako výpočtového základu (napr. 8ECdo 238/2014, 3Oboer 134/2015).

16/ Na záver ešte možno dodať, že vyšší súdny úradník v prípade, že považoval výšku trov exekúcie oprávneného za nesprávnu, nemal vyzývať oprávneného na opravu výšky trov, nakoľko nejde o vadu návrhu a teda nie je dôvod na postup podľa § 52 ods. 1 Exekučného poriadku, ale mal v tejto časti návrh rovno zamietnuť.

17/ Na základe uvedených skutočností a právnych dôvodov sudca podľa ustanovenia § 250 ods. 1 CSP zamietol sťažnosť oprávneného voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, sp. zn. 3Ek/337/2020 zo dňa 24.03.2020.

18/ Podľa § 199e druhá veta Exekučného poriadku do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

19/ Oprávnený si v súvislosti s podaním sťažnosti uplatnil trovy exekučného konania za 1 úkon právnej služby - podanie na súd zo dňa 09.04.2020 (sťažnosť) v celkovej výške 73,50 Eur (50,63 Eur odmena + 10,62 Eur režijný paušál a 12,25 Eur ako 20% DPH). O trovách sťažnostného konania rozhodol súd tak, že oprávnený na ich náhradu nemá nárok z dôvodu, že nebol v sťažnostnom konaní úspešný a navyše Exekučný poriadok v zmysle citovaných zákonných ustanovení nepriznáva možnosť do začatia exekúcie (do vydania poverenia) priznať oprávnenému nárok na viac ako dva úkony právnej služby a to za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia a podanie návrhu na súd, ktoré si oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie už uplatnil a na ktoré mu v zmysle vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku vznikol nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu **n i e** j e prípustné odvolanie.